

לא היה ולא נברא: הספין על "הפגנה נגד הרמטכ"ל איזנקוט" עבד

קלמן ליבסקינד
01/09/2017

אין שום קמפיין הסתה נגד הרמטכ"ל ואין שום קמפיין הסתה נגד השופטת מאיה הלר. הסיפור הזה הומצא כדי להבהיל את הציבור שמביע הזדהות עם אלאור אזריה

רגע אחרי הכרעת הדין במשפט אלאור אזריה נקלעו כל השחקנים במחזה למצב מעניין. מצד אחד, היה ברור שגרסת אזריה ספגה מכה קשה. מצד שני, היה ברור שלמרות זאת הציבור ממשיך לתמוך בו. מה עושים כדי לפרק את התמיכה הזאת? עושים לה דה לגיטימציה באמצעות מופע התקרבות מפואר של צמרת צה"ל לדורותיה. "הסתה". "הסתה פרועה". "הסתה חסרת תקדים".

בואו נדבר על העובדות. אין שום [קמפיין הסתה נגד הרמטכ"ל](#), ואין שום קמפיין הסתה נגד השופטת מאיה הלר. היו עשרות בודדות של מפגינים שקראו קריאות מכוערות נגד גדי איזנקוט בשעת הקראת הכרעת הדין. היו גולשים שאיחלו מיני מחלות ופיגועים לשופטת. זהו. זה מכוער, זה מגעיל, אבל זה הכל. לא "מסע הסתה", לא "חסר תקדים" ולא נעליים. טקסטים כאלה מקבל על בסיס יומיומי כל מי שמביע דעה ברשת, מיריב אופנהיימר ועד אראל סג"ל. אז למה הומצא סיפור ההסתה המקושקש הזה, שלא היה ולא נברא? כדי לסתום פיות. כדי לפנות אל אותו רוב גדול בציבור הישראלי שמביע הזדהות עם אלאור אזריה, להבהיל אותו, ולהזהיר אותו: "תראה מי הטיפוסים שנמצאים איתך בקבוצה".

לפרקטיקה הנלווה הזאת יש אצלנו קילומטראז' ארוך. לפני חצי שנה העיד במשפט מפקד הפלוגה של אזריה, רס"ן תום נעמן. גם אחרי העדות שלו דיווחו לנו תחת כל תדר רענן על "קמפיין הסתה ברשתות החברתיות נגד המ"פ". אתר "פרספקטיבה", שבדק את העניין עם שתי חברות שמנטרות את התעבורה ברשתות, גילה שבמטרה לצייר את תומכי אזריה כאלימים, מכרו לנו בלוף. מחברת "באזילה" דיווחו אז ש"היקף הדין הביקורתי כלפי המ"פ ברשת בטל בשישים ואינו בר השוואה לשיחות ביקורתיות ברשת על נושאים או על אישים אחרים". מנכ"ל חברת "ויגו" סיפר ש"מבחינה כמותית, לא מדובר באנשים רבים שהביעו ביקורת לא לגיטימית כלפי נעמן ברשת".

שיטת העבודה - סתימת פיות למי שחושב אחרת

בחודש אפריל האחרון [נערכה בכיכר רבין עצרת הזדהות עם אזריה](#), ושוב חזר הניגון. העיתונות התגייה, כמעט כולה, כדי לחרב את העצרת ולצייר אותה כלא לגיטימית. אמנים שהבטיחו להופיע נצלבו בתקשורת והתקפלו. העובדות, גם אז, לא הזיזו לאף אחד. נואמים עלו על הבמה ובזה אחר זה חיבקו את איזנקוט והצהירו שאין להם רבע טענה נגדו, אבל כלום לא עזר. הספין על "הפגנה נגד הרמטכ"ל" תפס. כל מי שהביע תמיכה באזריה הוצג כבובן תומך "לה פמיליה".

אתמול, בפתטיות שאין כדוגמתה, צילם "ידיעות אחרונות" חמישה רמטכ"לים שהתארגנו כדי להביע תמיכה ברמטכ"ל, כאילו 20 איש שצועקים נגדו מול הקריה מסכנים אותו או את צה"ל הגדול. זה המתכון הקבוע לסתימת פיו של כל מי שלא מתבטא בכיוון הנכון. כשערוץ 20 פרסם פוסט אחד בפייסבוק, שקבע שהשתתפותו של הנשיא ריבלין בכנס אחד עם נציג "שוברים שתיקה" היא חצייה של קו אדום וביזיון למוסד הנשיאות, יצאה כל התקשורת נגד הערוץ במסע פראי. ב"וואלה!" קראו לטקסט הזה "קמפיין השמצות והכפשות". בגל"צ כינו אותו "מסע תעמולה נרחב". בערוץ 10 בישרו בפנים חמורות סבר ש"נחצה קו בישראל". בערוץ 2 קראו לפוסט היחיד הזה "קמפיין ארסי". זו שיטת העבודה שלהם. זו תפיסת עולמם. הם לא יאפשרו לנהל כאן דיון ענייני על שום דבר שלא בא להם טוב. הם יעשו דה לגיטימציה בניסיון לסתום את הפה לכל מי שחושב אחרת מהם. זה טרור אנטי דמוקרטי, שנגדו חייבים להילחם.

ועוד משהו: לפני כשלוש שנים הלך מאיר הר ציון לעולמו. "זו העת לומר לך תודה", אמר על קברו משה בוגי יעלון, "...להודות לך על שהיית, ותמשיך להיות, גם לאחר לכתך, מקור השראה ומופת לחיקוי ללוחמי ומפקדי צה"ל". בדצמבר 1954 נרצחו שושנה, אחותו של הר ציון, וחברה, עודד וגמיסטר, כשטיילו במדבר יהודה. חודשיים וחצי אחר כך פשטו מאיר הר ציון ושלושה מחבריו - כולם קיבוצניקים יפי בלורית ותואר - על מאהל שהיה באזור, וחיסלו כנקמה חמישה בדואים שלא היו קשורים לרצח. אחד בירי. ארבעה בדקירות סכין. לא מעניינת אותי השאלה מי תרם יותר לצה"ל, הר ציון או אזריה. היא לא רלוונטית. יש כאן שאלה של מוסר. לא המוסר של מאיר הר ציון. גם לא המוסר של אלאור אזריה. המוסר של בוגי יעלון.